

¹ **The same day** (Clarke) - There are three opinions concerning the meaning of this place, which are supported by respectable arguments.

1. The same day means the same day of the third month with that, viz., the 15th, on which the Israelites had left Egypt.
2. The same day signifies here a day of the same number with the month to which it is applied, viz., the third day of the third month.
3. By the same day, the first day of the month is intended. The Jews celebrate the feast of pentecost fifty days after the passover: from the departure out of Egypt to the coming to Sinai were forty-five days; for they came out the fifteenth day of the first month, from which day to the first of the third month forty-five days are numbered. On the 2d day of this third month Moses went up into the mountain, when three days were given to the people to purify themselves; this gives the fourth day of the third month, or the forty-ninth from the departure out of Egypt. On the next day, which was the fiftieth from the celebration of the passover, the glory of God appeared on the mount; in commemoration of which the Jews celebrate the feast of pentecost. This is the opinion of St. Augustine and of several moderns, and is defended at large by Houbigant. As the word חודש chodesh, month, is put for new moon, which is with the Jews the first day of the month, this may be considered an additional confirmation of the above opinion.

¹ **The same day** (Kiel & Delitzsch) The striking expression ביום הנה ("the same day"), without any previous notice of the day, cannot signify the first day of the month; nor can החודש השלישי signify the third new moon in the year, and be understood as referring to the first day of the third month. For although, according to the etymology of חודש (from חדש to be new), it might denote the new moon, yet in chronological data it is never used in this sense; but the day of the month is invariably appended after the month itself has been given (e.g., אָקָד לַחֹדֶשׁ [Exo 40:2](#); [Exo 40:17](#); [Gen 8:5](#); [Gen 8:13](#); [Num 1:1](#); [Num 29:1](#); [Num 33:38](#), etc.). Moreover, in the Pentateuch the word חודש never signifies new moon; but the new moons are called ראשי חודשים ([Num 10:10](#); [Num 28:11](#), cf. Hengstenberg, *Dissertations*, vol. ii. 297). And even in such passages as [1Sa 20:5](#); [1Sa 18:24](#); [2Ki 4:23](#); [Amo 8:5](#); [Isa 1:13](#), etc., where חודש is mentioned as a feast along with the Sabbaths and other feasts, the meaning new moon appears neither demonstrable nor necessary, as חודש in this case denotes the feast of the month, the celebration of the beginning of the month. If, therefore, the text is genuine, and the date of the month has not dropt out (and the agreement of the ancient versions with the Masoretic text favours this conclusion), there is no other course open, than to understand יום, as in [Gen 2:4](#) and [Num 3:1](#), and probably also in the unusual expression יום החודש, [Exo 40:2](#), in the general sense of time; so that here, and also in [Num 9:1](#); [Num 20:1](#), the month only is given, and not the day of the month, and it is altogether uncertain whether the arrival in the desert of Sinai took place on one of the first, one of the middle, or one of the last days of the month. The Jewish tradition, which assigns the giving of the law to the fiftieth day after the Passover, is of far too recent a date to pass for historical (see my *Archäologie*, §83, 6).

Op de veertiende van de eerste maand {zondag 30 april}, tussen twee avonden (dat is in de namiddag), hadden ze een volkomen lam geslacht, en in de nacht die daarop volgde, trokken zij uit Egypte (Ex.12:5-6,41-42). En de HEERE trok voor hun aangezicht, des daags in een wolkkolom, dat Hij hen op de weg leidde, en des nachts in een vuurkolom, dat Hij hen lichtte, om voort te gaan dag en nacht (Ex.13:21). En God leidde het volk langs de weg van de woestijn der Schelfzee (Ex.13:18). Met de Schelfzee, in Hebr.11:29 Rode zee genoemd, wordt de zeearm van de Rode zee bedoeld die wij tegenwoordig Golf van Akaba, of Golf van Elat, noemen (1Kon.9:26). De afstand van Raméses naar de Golf van Akaba is ongeveer 340 km.

Op de **vijftiende van de eerste maand {maandag 1 mei}** reisden de kinderen Israëls van Raméses richting Sukkoth (Num.33:3; Ex.12:37). Aan het begin van de zestiende van de eerste maand kwamen zij te Sukkoth dat zo'n 50 km van Raméses lag (Num.33:5). En na **de zevende en laatste dag van de ongezuurde broden** trokken zij, in de nacht van zondag op maandag door het midden van de zee (Ex.14:21-22; Num.33:8). En nadat de laatsten van het volk Israël in de vroege morgen doortrokken, geschiedde het dat in dezelfde morgenwake Farao met zijn ganse leger door het midden van de zee trok. En tegen het aanbreken van de morgenstond, kwam de zee weer tot haar kracht, en stortte de HEERE de Egyptenaars in het midden der zee (Ex.14:23-31). Zie, voor de omgekomen Farao, **de tabel** waarin vele zonsverduisteringen staan vermeld die de aanleiding waren om langs de Nijl piramides en obeliskten te bouwen.

Op de vijftiende dag van de tweede maand {woensdag 31 mei}, kwam het volk Israël in de woestijn Sin, die is tussen Elim en tussen Sinaï, en op dezelfde dag maakte de HEERE bekend, dat Hij de volgende morgen hen voedsel (manna) zou geven (Ex.16:1). Vanaf de zestiende van de tweede maand {donderdag 1 juni} gaf de HEERE hen het manna (Ex.16:2-15,31).

Op de eerste dag van de derde maand {vrijdag 16 juni} (het Hebreeuwse woord voor "maand" en "nieuwe maan" is hetzelfde; een nieuwe maand begint dan ook direct na nieuwe maan; zie Ezech.46:1,6), trok het volk Israël op uit Rafidim. **Op dezelfde dag¹** kwamen zij in de woestijn Sinaï en legerden zich aldaar tegenover de berg Sinaï (**Ex.19:1-2**). Daarna klom Mozes de berg Sinaï (is Horeb, zie Mal.4:4) op om God te dienen, zoals God hem uit het midden van het braambos bij de berg Horeb voorzegd had toen hij in het land Midian ten oosten van de Golf van Akaba woonde (Ex.2:15; 3:1-4,12). En de HEERE zei tot Mozes van de berg, dat het volk tegen de derde dag (van de maand Sivan) bereid moest zijn, want de HEERE zou dan voor de ogen van al het volk afkomen, op de berg Sinaï (Ex.19:9-11). Op de derde dag {3 Sivan; zondag 18 juni}, toen het morgen was kwam de HEERE af op de berg Sinaï in vuur, en sprak de tien woorden (Ex.19:16-20:22).

Op de vierde Sivan {maandag 19 juni}, klommen Mozes en Aäron opwaarts (niet tot boven op de berg), ook Nadab en Abihu, en zeventig van de oudsten van Israël. En zij zagen de God van Israël, en onder Zijn voeten als een werk van saffierstenen, en als de gestaltenis des hemels in Zijn klaarheid (Ex.24:9-11). Daarna, op dezelfde dag, klom Mozes tot boven op de berg Gods (Ex.24:12-15). En een wolk bedekte de berg Sinaï 6 dagen, van op 4 Sivan tot op 10 Sivan (Ex.24:16).

Op de zevende dag, de tiende Sivan {zondag 25 juni}, **50 dagen** (de pinksterdag) **na de eerste sabbat**, riep de HEERE Mozes uit het midden van de wolk (Ex.24:16). En het aanzien van de heerlijkheid des HEEREN was als een verterend vuur, op het opperste van die berg, in de ogen van de kinderen Israëls (Ex.24:17). Mozes bleef op die berg 40 dagen en nachten (Ex.24:18). Al die tijd at hij geen brood, en dronk hij geen water (Deut.9:9). Op de veertigste dag, de veertiende Tammuz {zaterdag 29 juli}, gaf de HEERE Mozes de twee stenen tafelen (Ex.24:12; 31:18; Deut. 9:10-11). In de morgen van de veertiende Tammuz {zaterdag 29 juli} kwam Mozes de berg af. En toen hij het kalf en de reien zag, ontstak hij in toorn, en wierp hij de tafelen uit zijn handen (Ex.32:15-19). De volgende dag {15 Tammuz; zondag 30 juli}, bad Mozes voor het volk (Ex.32:30-35). {1 Nisan was maandag 17 april}